

Hobo

[Részlet a cikkből](#)

Vidnyánszky tehetséges és tisztességes ember

Vidnyánszky tehetséges és tisztességes ember. Belekeveredett a művészetpolitikai balhéba, nem kellett volna, ez kétségtelen. Interjú.

„Sokszor dolgoztál erős egyéniségekkel, mint amilyen pl. Vidnyánszky, Ascher, vagy éppen Tártai és Póka... Ha alkotói vita van, előfordul, hogy te engedsz, vagy szinte mindig keresztülviszed az akaratod?

Ketté kell választani a dolgot! Vannak alkotó típusú emberek, és vannak interpretátorok... Tátrai interpretátor, ha valaki valamit kitalál, ő hozzáadja a fantasztikus tehetségét. Mindig azt várta, hogy én hozzak valamit. Egon sokkal inkább alkotó, mert ő megérezte valamit a dalszövegekben, ami az ő zenei fantáziáját világát mozgásba hozta. Voltak, akik megértették, hogy mit akarok, voltak, akik nem. Hármas tagozódás jellemzi a HBB 33 évét. Voltak társak, voltak útitársak, és voltak, akik csak dolgozni jártak a HBB-be, csak ezt nem tudták magukról. Egon és Tibusz azért jöttek a HBB-be, mert szerették ezt a zenét, mások a siker miatt jöttek. Voltak, akik a koncerten bedugták a gitárjukat, felvették a pénzt, aztán hazamentek tévét nézni. Töredéknyi befektetéssel ugyanolyan jogokat élveztek, mint azok, akik az életüket beletették. Róluk kiderült – Deák Bill Gyulától Hárs Viktorig – hogy nem tudták, milyen zenekarban játszanak. Mert az, amit a HBB-ből a kikerülésük után csináltak, abban nyoma sincs a blues-nak... Deák Bill amióta nem a HBB-ben játszik, és nem mi írjuk a számait, nem játszik blues-

okat... Ő eredeti egyéniség, de mivel nem alkotó típus, ezért el kellett fogadnia azt, amit írtak neki. Nem buktak meg a lemezei, mert hitelesíteni tudta azokat a gyenge dalokat, amiket kapott. (...)

Vidnyánszky kénytelen-kelletlen belekerült a politikai mátrixba, te szabadabb lehetsz, mert nem köt meg egy kiemelt nemzeti intézmény vezetése. Rejlenek ebben esetleges konfliktusok?

Nem hiszem. Vidnyánszky tehetséges és tisztességes ember. Belekeveredett a művészetpolitikai balhéba, nem kellett volna, ez kétségtelen. Beregszászról jött, nem ismerte az itteni, elképesztően bonyolult kapcsolati hálókat. Az ő színházában játszom József Attilát, ami lassan közelíti a négyszázas előadásszámot, játszom Adyt, játszom a Ballada a két sebzett hattyúról című Viszockij-Marina Vlady darabot, és minden hónapban van egy saját koncertem az életművemből. Nagyon nehéz lehet engem jobboldalinak beállítani, igaz, hogy baloldalinak se nagyon, főleg, ahogy ezt manapság használják a pártok. Nem gyűlölök, nincs a kezemben zászló. És azt sem lehet mondani, hogy Ady és József Attila jobboldali alkotók lettek volna... Olyan versek vannak az Ady-esten, hogy a vakolat hullik, ami a politikai aktualításokat illeti... És Vidnyánszky ebbe nem szól bele, hiába jönnek hozzá mindenfelé pártfunkciók. Az estek telt házzal futnak. Néha a közönség felállva tapsol, ki a fenét érdekel, hogy a Koltay Tamás vagy Kerényi Imre mit mond.

Ha van valaki, aki tökéletesen alkalmas a kulturális árkok betemetésére, az te vagy...

És meg is próbálom, annak ellenére, hogy nincs küldetéstudatom. Rettenetes csalódás volt az, ami az elmúlt 25 évben történt. Van egy 1980-as fotóm, amin a „buddhista, buzeráns zsidó” Ginsberg áll Csoóri Sándor és **Eörsi István** között. Ez ma már elképzelhetetlen lenne, és nem azért, mert nem él Ginsberg és **Eörsi**. Vidnyánszkyval 2000-ben kezdtem el dolgozni, amikor még nem ismerte senki. Beregszászra jártam előadóesteket játszani. Emlékszem, kolbászos rántotta volt a gázsí. 2002-ben rendezte ott a Vadászatot, szédületes siker volt. Aztán Debrecenbe került, és hét évig dolgoztam vele a városban... Nagyon erős kapcsolatunk, amikor hívott a Nemzetibe, természetes volt, hogy mentem...”

[...]